

ПАМ'ЯТІ НАТАЛІЇ КОСТЯНТИНІВНИ ПИШНЕНКО

**18 квітня 2015 р. напередодні свого 75-річчя пішла з життя
провідний науковий редактор «Геологічного журналу»
Наталія Костянтинівна Пишненко**

Народилася Наталія Костянтинівна 19 квітня 1940 р. у м. Боярка у родині робітника. Дитинство її припало на важкі воєнні і післявоєнні роки. Батько Наталії у 1943 р. загинув на фронтах Великої Вітчизняної війни. Його ім'я викарбовано на обеліску Слави загиблим воїнам у м. Боярка. Мама одна виховала і дала освіту трьом дітям.

Після закінчення середньої школи в 1957 р. пані Наталя стала до роботи в Інституті геологічних наук НАН України, де працювала до останніх днів. Трудову діяльність розпочала з посади старшого колектора, а з часом техніка у відділі загальної петрографії, який очолював член-кореспондент АН УРСР, професор, доктор геолого-мінерало-

гічних наук І.С. Усенко. Тут на той час працювали відомі вчені І.Л. Личак, І.Д. Царовський, І.Б. Щербаков, Л.Г. Бернадська, Т.Г. Хмарук та ін. Це були не тільки неперевершені фахівці своєї справи, але й висококваліфіковані, інтелегентні люди. Разом з ними пані Наталя, ще зовсім молоде дівча, під час геологічних експедицій впритул зіткнулася з таємничістю і красою природи, відчула зв'язок людини з довкіллям. Саме вони прищепили їй любов до геології.

У 1961 р. Наталія Костянтинівна вступила на філологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка (вечірнє відділення). У 1963-1967 рр. вона опановує професію бібліографа у науковій бібліотеці ІГН АН УРСР. Влітку 1967 р. пані Наталя успішно закінчила університет.

З листопада того ж року Н.К. Пишненко стала працювати за фахом літредактором в редакції «Геологічного журналу», пройшовши всі щаблі редакторської професії. А це щоденна копітка праця, постійне вдосконалення знань не тільки геологічного спрямування, а й спеціального літературного редагування, досконалого наукового перекладу з російської мови на українську і навпаки, поліграфічної майстерності, друкарської справи, а також спілкування з авторами, надання їм консультацій з тих чи інших питань.

Пані Наталя підвищувала свою кваліфікацію у Московському поліграфічному інституті та у Львові при Українському поліграфічному інституті ім. Івана Федорова, а також на курсах по вивченню редагування бібліографічних списків при видавництві «Наукова думка». Крім того, вона опанувала і здійснювала в «Геологічному журналі» новий вид публікацій – депонування.

Це була висококваліфікований професіонал-редактор. Вона була співредактором багатьох наукових видань з різних геологічних галузей.

Останнім часом Н.К. Пишненко опанувала кропітку роботу по переводу «Геологічного журналу» на новий міжнародний рівень, зокрема до зарубіжної аналітичної бази даних SCOPUS.

Наталія Костянтинівна брала участь у роботі багатьох всесоюзних та республіканських нарад з метою популяризації «Геологічного журналу», ознайомлення геологічної спільноти з матеріалами, що друкуються на його сторінках, а також підвищення кількості передплатників журналу. Географія цих відряджень широка – Камчатка, Владивосток, Апатити, Міас, Ташкент, Ленінград, Львів, Мелітополь, Сімферополь та ін.

За великий внесок у становлення і розвиток «Геологічного журналу» і пропаганду геологічних знань Н.К. Пишненко нагород-

жено персональною Почесною грамотою Міністерства геології УРСР і Українського республіканського комітету профсоюзу робітників геологорозвідувальних робіт, відзнакою НАН України «За професійні здобутки» та ін.

Пані Наталя була дуже чуйною, надзвичайно скромною, привітною людиною. Завжди вислухає, порадить, допоможе. Людина з доброю душею. Вона була тонким поціновувачем мистецтва, літератури, народної творчості, любила театр.

Всі, хто знав Наталію Костянтинівну – інтелігентну, благородну та доброзичливу людину, назавжди збережуть про неї світлу і вдячну пам'ять.

Редколегія «Геологічного журналу»